

- Post 2: Denne post er ført opp uendret fra forrige år.
- Post 3: Fra denne post er utskilt lys og brensel, vann- og feieavgifter som er ført opp under en ny post 5. Kontorhold er derfor redusert med kr. 1 000,—.
- Post 4: Dette er en ny post som har sammenheng med det i 1965 opptatte pantelån i Statens landbruksbank (Småbruk og Bustadbanken) på kr. 125 000,—. 1968 blir det første avdragsår på dette lån.
- Post 5: Som nevnt under post 3, er lys og brensel m.m. ført under denne post. Det anslåtte beløp kr. 5 000,— hviler på et noe usikkert grunnlag fordi vi ikke har noe fullt driftsår i vårt nybygg og derfor vanskelig kan si hva som vil medgå til lys og brensel her.
- Post 6: Vedlikehold av bygninger er ført opp med samme beløp som forrige år. Forsøksstasjonens bygninger som alle, bortsett fra vårt nybygg, er relativt gamle, vil fortsatt kreve betydelige beløp før de er i tilfredsstillende stand.
- Post 7: Vedlikeholdet av eiendommen hvor fornying av grøfter vil kreve økt innsats, er økt med kr. 1 000,—.

Inntekter:

- Post 1: Inntekter fra gårdsdriften er økt med kr. 5 000,—.
- Post 2: Også denne post er økt fordi en i 1968 må regne med husleie fra alle leiligheter i forsøksstasjonens bygninger.

Mære, den 10. januar 1967.

Nils Vikeland
(sign.)

HYTTER OG DO - TORV OG PLANTEDYR KING

«I alle tilfelle må man sørge for å tømme beholderne slik at innholdet ikke renner ut i bekk eller brønn – og her må en være oppmerksom på at denne «vellingen» kan renne lange veier oppå fjell eller gjennom slepper i fjell.»

Sitatet er hentet fra artikkelen «Viktige hull i vår tilværelse» i Forbruker-rapporten nr. 8 for 1966. Det er avfallet fra kjemikalieklosettene som omtales.

I eldre tid var det vanlig å bruke torvstrø i do. Denne suget til seg urin og hindret i en vesentlig grad sjenerende lukt (alt etter

Eksempel på torvstrøballer som for tiden er til salgs her i landet. Fra venstre: en normal balle med tregrinder surret med jerntråd, en norsk papirpakket og to svenske papirpakkede baller.

Foto J. R.-H.

hvor meget torvstrø som ble brukt). I dag har kjemikalieklosettene fått en stor utbredelse der en ikke har vannklosett. Men «vellingen» fra disse klosettene kan, som Forbruker-rapporten påpeker, skaffe betydelige problemer.

Ved å bruke torvstrø unngår en «velling» og problemene med denne. Videre blir det, — for den som har interesse av å plante inn noe mer kravfulle planter ved hytta, — et verdifullt materiale til å blande direkte i jorden eller til å legge i kompost.

Når det mange steder ble slutt med å bruke torvstrø, var årsaken blant annet å finne i de åpne ballene som søler til med strø på jernbane, i buss, båt og bil. Disse ballene er greie nok når en kjører et helt billass direkte frem til gartneri eller hage, men egner seg dårlig for omsetning i mindre parti.

Nå er imidlertid denne mangelen avhjulpet idet det fins i handelen både svenske og norske torvstrøballer pakket i papir. Og en slik papirpakket balle egner seg utmerket til å stå ved siden av de «viktige hullene». Med en planteskje eller hermetikkboks skrapes lett løs det som trengs for å fylle på etter hvert.

Når en bruker torvstrø, synes det å være vel så greit å mure en dokum istedenfor å bruke bøttesystemet som krever oftere tømning.

Avfallet fra do hvor det er nyttet torv, er et allsidig gjødsel- og

jordforbedringsprodukt, men det kan være noe surt for de fleste planteslag. Når avfallet blandes i jorden eller legges i kompost, kan det derfor tilrås å tilføre kalkingsmiddel, f. eks. 1—1½ kg kalkdolomitt for hver balle torvstrø som er brukt (eller 1—1½ kg kalksteinsmel eller rikelig med skjellsand). Det tenkes her på de største ballene (som det selvsagt lønner seg å kjøpe). En kan da rekne en norsk standardballe som ikke er papirpakket, til ½ m³ og en papirpakket balle til ⅓ m³.

Spørsmål til den enkelte hytteeier: Hvorfor ikke torvstrø i do?

Jens Roll-Hansen.

FREDNING AV MYROMRÅDE PÅ ANDØYA

Av konsulent Per Hornburg.

Andøya er på mange måter en særpreget landskapstype i vårt land. Foruten de store myrrealer er øya kjent for sin forekomst av kullførende skifer ved Ramså fra jura- og krittformasjonen, samt kalkstein og marmor i området mellom Dverberg og Myre. Men det er vel de «endeløse» myrstrekninger som fengsler og gir øya sitt særpreget. En forsommeraften på Andøymyrene med blinkende tjern, myrull og molteblomst i midnattsol, et yrende fugleliv og draget av Nordishavet, gir en naturopplevelse som sent glemmes.

Ifølge de myrinventeringer Det norske myrselskap utførte i 1934, var myrarealet vel 165 000 dekar eller 33,7 % av øyas totalareal på 490 km². Vi finner her landets største sammenhengende myrstrekning idet en fra Bjørnskinn i sør til Andenes i nord — en distanse på ca. 40 km — kan ferdes omtrent utelukkende på myr.

Selv om betydelige myrrealer fortsatt ligger mer eller mindre uberørt og i naturtilstand, har forskjellige inngrep gjennom tidene hatt sin virkning både på flora og fauna over store deler av øyas myrvidder. Den senere tids økte aktivitet på mange ulike felter innen området, har gjort det klart at et sjeldent interessant naturlandskap sto i fare for å bli ødelagt for all fremtid, noe som ikke bare berører naturvenner, men også naturforskere.

I 1963 tok en opp spørsmålet om å få fredet et naturtypisk myrområde på Andøya. En heftet seg ved et felt på ca. 4 600 dekar midt på øya og tilhørende staten ved *Dverberg Prestegård*. Her var øyas viktigste myrtyper (lyngrik mosemyr, grasrik mosemyr og grasmyr av starrtypen) godt representert og det fantes rikelig med vatn, samt bekker og ra. Den samme landskapstype fortsetter nordover på gården *Sauras* utmark, et område på ca. 5 600 dekar. Dette område ble også medtatt i det opprinnelige forslag til fredningsfelt — altså i alt ca. 10 000 dekar. Men p. g. a. forskjellige vanskeligheter